

Mænd ligeoverfor den derværende Regjering, som er noget anderledes bestaen end de øvrige europæiske Regjeringer, har jeg den Tro, at en saadan maatte kunne findes, ligesaa godt som vi tidligere have kunnet finde en anden europæisk Magts Medvirksomhed gennem en diplomatisk Agent i Japan; paa samme Maade kan det heller ikke være nogen absolut Nødvendighed, at vi have en stadig diplomatisk Repræsentant i Constantinopel. Der er iøvrigt endnu et andet Hensyn, hvorfor jeg for min Part ikke ynder, at vi nu paany skulle knytte et diplomatisk Bånd der, hvor vi have afbrudt det for nogle Aar siden, idet det dengang viste sig klart, at det ikke var nogen Fornødenhed, at der bestod en saadan Post; nemlig at det, efterat et Kongerige i Nærheden af Constantinopel har faaet en Konge, der staaer i temmelig nær Forbindelse med vor Monarch, forekommer mig, at det i mange Tilfælde kunde være betænkeligt, at der skulde kunne tænkes nogen sær Forbindelse mellem denne Magt og den Gesandt, som er ansat fra Danmarks Side. Dette er et Punkt, som jeg ikke kan undlade at tage i Betænkning, thi det kunde maaskee give Anledning til en uheldig Stilling for vort Land under visse Omstændigheder, og jeg troer ikke, vi bør betale Penge for at komme i en saadan Stilling. Har man for nogle Aar siden i den Grad erkjendt, at det var uundværdigt at have denne Post, at man i Virkeligheden har kunnet faae den afflattet, kan man være overtydet om, at denne Erkjendelse maa være trængt dybt ind, da vi vide, hvor vanskeligt det ellers er at faae indskrænket Tallet af Poster, hvortil mange af vore ved deres Fødsel høitstaaende Mænd, som iøvrigt ikke have nogen anden Maade at leve paa efter deres Stand, kunne aspirere. Jeg kan altsaa kun udtale min Betsagelse, hvis man skulde komme til det Resultat, paany at ville knytte en anderledes bestaen Forbindelse mellem Constantinopel og Danmarks Hof, end den, vi anerkjendte for at være nødvendig, da vi sidst afflattede Gesandtskabet der.

Formanden: Jeg maatte maaskee, for Forhandlingerne gaae videre, gjøre opmærksom

paa, at det foreliggende Lovforslag ikke indeholder Bestemmelser vedrørende den diplomatisk Repræsentation i Udlandet, men kun angaaer Ministeriets eget Personale, og at Discussionen derfor ikke kan gaae ud paa at undersøge, hvorledes den diplomatisk Repræsentation i Udlandet skal være eller ikke være.

Udenrigsministeren: Naaget jeg i dette Dieblif af den høitærede Formands Mund erfarede — hvad jeg jo ogsaa meget godt iforveien var mig selv bevidst — at Spørgsmaalet om Repræsentationen i Udlandet aldeles ikke ligger for ved nærværende Lovforslag, troer jeg dog, at man vil finde det ganske i sin Orden, at jeg ikke kan lade de Bemærkninger, som ere fremkomne, staae uimodtagne hen. Naar det nemlig er blevet bemærket, at vi ikke burde have ligesaa megen Repræsentation som Udlandet, da er dette fuldkommen sleet Fyldest, idet vi have mindre end noget som helst andet Land. Med Hensyn til den Mistillid, som er udtalt mod vor diplomatisk Repræsentation i Udlandet, saa maa jeg meget beklage, at den er fremkommen, og naar det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde see, at der var sleet nogen Gavn derved, saa troer jeg, at det vilde være meget vanskeligt at paavise, og desværre i de Forhold, hvorunder vi leve, og de relative Magtforhold, hvori vi staae, er allerede Meget sleet, naar Skade forebygges. Med Hensyn til den særlige Sag, som det ærede Medlem omtalte, vedrørende Constantinopel, vil Rigsdagen vide, at der i sidste Samling blev bevilget 3000 Rd. til særlig at undersøge Forholdene der, og navnlig de Forhold, som tidligere have dannet sig, og som man ikke uden særlige Undersøgelser kunde faae Rede paa, nemlig det Oientel, som har dannet sig paa Grund af de særegne Retsforhold, som finde Sted i Tyrkiet. Den Maade, hvorpaa det ærede Medlem troer at kunne forlange os repræsenterede der, maa han selv vide slet ikke kan lade sig udføre, thi Tyrkiet modtager ikke Consuler i Constantinopel. Hvad angaaer hele det næste Spørgsmaal, som vedrører det foreliggende Forslag, og som ligeledes blev berørt af det ærede Medlem, nemlig selve den foreslaaede Ordning af Udenrigsministeriet, da troer